

UFO

Information

Nr 4 1990

SAISAO

1990

SAISAO

1991

ISSN 0345-3240

UFO-INFORMATION

Prenumerationsåret på UFO-Information är 1 jan.- 31 dec.

Redaktör och ansvarig utgivare: Kjell Thörnlund. ☎ 013-171790

Övriga medarbetare: Håkan Gustavsson, Gassan Darwiche, Matti Knutti

I redaktionen: Sören Andersson, Tommy Gustavsson, Kjell Thörnlund

Möteslokal: Danmarksgatan 4 B kv. ☎ 013-126901

Postadress till UFO-Information: Box 9109, 580 09 Linköping

Prenumeration och medlemskap: Postgiro 429 78 45-2

UFO-Information kostar 100:- helår

Bidrag från läsekretsen i form av artiklar och diskussionsinlägg mottages tacksamt. För att underlätta den redaktionella bearbetningen bör manuskripten skrivas med största möjliga radavstånd på skrivmaskin. Var god observera att manus endast skrivs på bladets ena sida! För artiklarna svarar författarna.

Artiklar och övrigt material ur denna tidskrift får återges helt eller delvis endast efter tillstånd av ansvarig utgivare för UFO-Information. UFO-Information ser gärna att våra läsare hör av sig med tips om inträffade händelser av UFO-karaktär - det kan vara något NI läst om i respektive lokalpress på Er egen hemort eller hört någon berätta. Hjälp oss också samtidigt att lätt få kontakt med eventuella vittnen till UFO-observationer genom att t ex notera telefonnummer eller postadress i breven till oss.

Vi vill ha hjälp av kunniga och duktiga **TECKNARE** och **ÖVERSÄTTARE** för översättning av engelska, franska och spanska texter. Vi vill också gärna knyta kontakter med UFO-intresserade som kan hjälpa till att på sina hemorter följa upp och bearbeta aktuella UFO-fall. För närmare upplysning ring (kvällstid) 013-171790, 013-126901 eller skriv till: UFO-Information Box 9109, 580 09 Linköping UFO-Information utkommer oregelbundet med 4 nr/år. Tidskriften är ideellt styrd, dvs allt arbete med tidskriften är oavlönat.

Jubileumsnummer

Det finns fortfarande kvar exemplar av UFO-Information 10 år. Ni som inte har den måste se till att få den. I den finns de mest intressanta Svenska fallen fram till 1979. Beställ genom att märka Inbetalningskortet med "JUBILEUMSNUMMER 10 år" Priset är fortfarande 35 kr. Otroligt billigt. Eller hurl Postgiro 429 78 45-2 UFO-Information

UFO en handledning

Samma sak gäller vårt handlingsprogram som ger en perfekt blick in i målsättningar, intervjuetodik, fältarbete etc. Ett ytterst bra faktahäfte. Priset är oförsämrat billigt. Endast 30 kr. Märk talongen "HANDLINGSPROGRAM". Postgiro 429 78 45-2 UFO-Information.

ISSN 0346-3540

UFO-Information växer

Hej igen och välkomna till nr 4-1990 av UFO-Information. Vi vill börja med en massa positiva nyheter för er som tycker att vår tidskrift är för liten i formatet. Under 1991 kommer vi att göra en större tidskrift "A4 format" samt, hör och häpna, försöka att komma ut MINST 4ggr per år, dvs har vi inte missat att köpa frimärken så kan du kanske få 5 eller rent av 6 nummer under 1991. Detta förfarande är helt och hållet er förtjänst kära prenumeranter. Som ni kanske minns så fick ni fylla i en enkät för ett tag sedan om hur ni tyckte att vi skulle kunna förbättra vår tidskrift. De ändringar vi nu kommer att genom föra är mestadels från era svar.

Dessvärre så räknar vi med att en liten höjning av årsavgiften är ett måste för att vi skall kunna leva upp till era önskningar. Nu blir det inte tal om några större höjningar utan bara en 10:a per år. Det tror vi säkert är en rimlig och snäll nivå för de flesta. Från 1991 kostar alltså UFO-Information 110:-

Hör av er med synpunkter, ideer och frågor så kan vi tillsammans göra

UFO-Information ännu bättre.

Så här i årets sista skälvande minuter så vill jag passa på att önska alla våra läsare ett Gott Nytt år och hoppas att ni prenumererar på en ny och spännande tidskrift under 1991. Ni vet att vi alltid blir glada av en extra slant och ni ska veta att slanten många gånger har räddat oss när krisen har stått utanför dörren. På återseende och tack för 1990.

I redaktionen: Sören, Kjell, Håkan och Tommy

Ett Gott Nytt
1991

CLONING AV FRÄMMANDE VARELSER?: I VILKET SYFTE?

av Irene Granchi

Bland de märkligaste, mest förbryllande detaljer som presenterats av kidnappningsoffer har vi uppgiften att cloning förekommer.

Vad jag nu vet så finns det många sådana fall som kommit till vår kännedom. Ett brasilianskt fall som jag undersökte handlade om Antonio Álvares Ferreira, som publicerades i FSR 31/2 (1986)

Och i Europa nyligen har vi fallet Xavier Clarés, som undersöktes av Antonio Ribera i Spanien och som beskrevs av honom i artikeln "The Jinn & The Dolmen" i FSR 31/4 och 32/2.

Vi har nu ytterligare ett fall här i Brasilien - Dirant Mello Ferraz. Jag erhöll detaljerna om det från forskaren och författaren Fernando Cleto Nunes Pereira, författare till boken "A Bíblia e os Discos Voadores" ("Bibeln och de flygande tefaten") och i början av 1980 kunde jag själv intervjua Dirant och kolla upp historien med honom. Jag fann att alla de detaljer jag erhållit verkade bestå provet. I. G.

DIRANTS HISTORIA

Dirant Mello Ferraz, nu gift och framgångsrik affärsman med sin egen lilla rörelse som tillverkar hälsovårdsartiklar, bandage m.m., var bara 18 år gammal vid tiden för sin påstådda kidnappning.

Datum var den 28 februari 1974. Klockan 19.30 den dagen stod han hemma i köket då han plötsligt befann sig "någon annanstans", i ett fyrkantigt utrymme utan dörrar eller fönster. Och en röst genljöd, genomträngde och spred sig överallt. Den sade: "Håll dig lugn - vi är era vänner!" Dirant lyckades upptäcka att denna röst kom från en lädliknande anordning i ett av kammarens hörn - något i stil med en bandspelare, vilket han förmodade att det också var då ett liten lampa blinkade på den. Han menade också att det alternativt kunde ha varit en översättningsapparat.

Och nu syntes en dörr i den släta väggen framför honom. Dörren öppna-

des och ut ur den kom en stor oval anordning, i samma färg som allt annat omkring honom, nämligen som rökt glas. Denna äggformade maskin kom fram till honom. I hallen där han stod lyste ett gult ljus ned på honom några sekunder från mitten av det trattformiga taket, och han hörde åter en röst som försökte lugna honom.

DUBBELGÅNGAREN

Sedan, ut ur den äggformade maskinen steg en...kopia av honom själv! Samma röst bad honom sedan vidröra kopian, och när han gjorde det kändes det som normal hud.

Efter detta klappade dubbelgångaren honom i ryggen och sade: "Håll dig lugn! Önska mig en god resa, ty jag ämnar inte skada någon."

Denna andres röst var som en kopia av hans egen.

Sedan försvann dubbelgångaren genom väggen och en stor panel dök upp på den plats där han passerat. Denna panel liknade framsidan på en TV-

mottagare. OCH GENOM DENNA SÅG NU DIRANT SITT "ANDRA JAG" I HANS EGET HUS!

Men denna andra varelses uppträdande var helt olikt hans eget! Dirant är själv en kärleksfull person. Men "Den Andre" behandlade Dirants syster barskt - något som hon inte alls var van vid. Samma barskhet mötte den chaufför som kom för att hämta Dirant (som då var anställd på familjens firma) och köra honom till hans klienter. OCH DUBBELGÅNGAREN VISADE GANSKA KLART ATT HAN INTE VISSTE HUR MAN HANDSKADES MED PENGAR ELLER FÖRSTOD DERAS VÄRDE. EJ HELLER KUNDE HAN SKRIVA. HAN BAD ÄVEN EN ANSTÄLLD ATT SKRIVA UT EN FAKTURA ÅT SIG - NÅGOT SOM DIRANT ALDRIG TIDIGARE GJORT!

TVUNGEN ATT "HJÄLPA" DUBBELGÅNGAREN

Dirant hade uppmanats att assistera sitt "andra jag" via den "TV-liknande skärmen", och effekten av detta var att han upplevde det som om han TITTADE GENOM DEN ANDRES ÖGON, VILKA VAR FIXERADE I SINA HÅLOR. Vid andra tillfällen var det som om han befann sig ovanför dubbelgångaren och försökte ge honom råd om hur han skulle uppföra sig.

Vid flera tillfällen stängdes emellertid TV:n av, som t.ex. när dubbelgångaren gick ut och lämnade huset på kvällen för att återvända nästa morgon, eller när han bad chauffören stanna bilen och promenerade in i den tropiska skogen i Quinta da Boa Vista. (Vad dubbelgångaren gjorde där upptäckte aldrig Dirant). Men han såg att denne fotograferade Niterói-bron nära Rio de Janeiro, med en kamera som liknade

men inte var identisk med - Dirants egen KODAK. Dubbelgångaren verkade vara bekymrad över växternas och trädens välbefinnande och han spjälade en stor trädgren som var bruten. Dirant kollade upp den saken efter att han kommit hem).

I övrigt, som tidigare omnämnts, var den klonade dubbelgångarens uppträdande rätt, och han behandlade alla omkring sig illa.

DIRANT, "ÅSKÅDAREN"

Medan allt detta hände satt Dirant Mello Ferraz bekvämt inuti "platsen" dit han hade förts. Han kände varken hunger, törst eller trötthet, trots alla de timmar han tillbringade där - från kl 19.30 den 28 februari 1974 till kl 19.30 den 1 mars 1974. Då och då lade han sig på en säng som satt fast i väggen, och det fanns en hylla bredvid (Se fig. 1).

Det fanns också en flyttbar pall, på vilken han satt, och som han flyttade och ställde vid hyllan när han så behövde. Denna hylla fyllde en uppgift, som han snart upptäckte. Medan han satt där och var tvungen att nästan oavbrutet observera sin dubbelgångares alla handlingar, började han bli ganska uttråkad - speciellt under de långa intervaller då den stora skärmen blev blank och han inte hade något att göra. Så han uttryckte en önskan att ha något att läsa. Och, Hey Presto, upp dök en dagstidning, några böcker och serietidningen "SPIDER-MAN" (vilken han senare upptäckte ännu inte kommit ut på marknaden!)

Varje gång något dök upp lyste en röd kant runt hyllan upp.

Dirant började längta efter sällskap, speciellt efter sin fästmo som

bodde i Bahia. Äntligen snappade hans dubbelgångare upp ett brev från henne, som just anlänt till huset, och upp det dök, på hyllan!

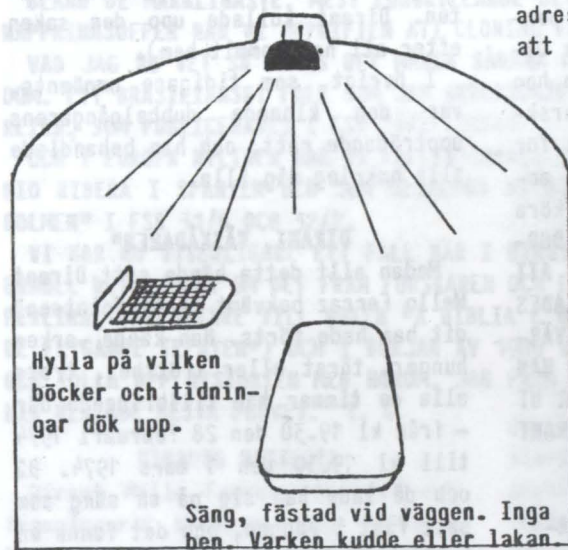

FIG. 1. DET FYRKANTIGA RUMMET

Gult ljus i taket som emellertid ej lyste upp rummet. Taket slutade i en trattliknande form, som en skorsten. Rummets storlek: ungefär 5 X 4 m. Temperatur: jämn. Jag kände varken värme eller kyla. (Sign. Dirante Mello Ferraz, den 17 augusti 1974)

KLOCKAN STANNADE

Dirants armbandsur hade stannat i det ögonblick han kidnappades och satte igång igen först i den stund han kom hem, blev 7.31 en sekund efter att han anlänt, efter en tidperiod på 24 timmar! Att han varit frånvarande och att någon hade "inlagt hans plats" verkade senare vara en ganska omtvistad fråga hos hans familj, trots att hans ändrade beteende och attitydförändring ej kunde förnekas.

DAMENS VÄSKA

Under natten, medan han var borta, hade "dubbelgångaren" tagit en taxi på väg hem och i denna hittat en damväska. Han upptäckte hennes adress i den och gjorde sig besväret att genast återlämna den. Några dagar senare drevs han att kolla upp denna sak och konstaterade att detta verkligen inträffat.

"PASSERADE GENOM VÄGGAR"

Förutom dessa andra karaktäristika hade dubbelgångaren förmågan att passera genom väggar, och han gav en av firmans anställda, Arnobio, skrämselflicka genom att plötsligt dyka upp rakt bakom honom. Men vid beröring verkade dubbelgångaren helt normal och bestå av kött och ben.

FRÅGOR

Efter att dubbelgångaren försvunnit första gången började Dirant ställa frågor till sina kidnappare. Nedan följer hans egen skrivna redogörelse för dessa:

D (Dirant): Vad vill ni mig?

K (Kidnapparna): Vi behöver slutföra vissa tester. Vi skadar ingen. Ju mindre du säger om detta desto bättre. Vi vill emellertid göra det känt för alla att vi är vänligt inställda och endast vill hjälpa.

D: Vilka är ni, och hur ser er värld ut?

K: Vi kan inte tala om för dig vilka vi är och vår värld skiljer sig mycket från er.

D: Ni ber mig om hjälp. Hur kan jag göra det när ni invaderar vår värld?

oval eller äggformad farkost ur vilken dubbelgångaren steg

FIG. 2. RUMMET SETT FRÅN OVAN

K: Nej. Vi är inga erövrare. Vi arbetar för den mänskliga rasens bästa.

D: Vad fick er att välja ut mig?

K: Du är olik de andra, och hyser känslor som är lika våra.

D: Hur kommer ni att nära mig, hur skall jag få tag i mat?

K: Du kommer inte att känna någon hunger här, på detta skepp.

D: Känner ni till Gud? (existensen av).

K: Helt klart. Naturligtvis. Han är överallt. Alla känner Honom.

Nästa dag ställde Dirant ytterligare några frågor:-

D: Varför har min klocka stannat?

K: På detta skepp kommer den inte att fungera.

D: Vad eller vem är denne andre som tog min plats?

K: Han är en avbild som kan vidröras. Inuti honom finns en av de våra samt en inspelning av ditt psyke.

ETT EKO AV FALLET LULI OSWALD

Denna sista förbryllande uppgift bör jämföras med ett avsnitt i min rapport om fallet Senhora Luli Oswald, som beskrevs av mig i "AN ENCOUNTER WITH RAT-FACES IN BRAZIL" (FSR 29/1 1983) där hon i ett svar på en fråga från Dr Silvio Lago skriver (sida 12): "NU KAN JAG SE ATT DESSA ÄR MÄN SOM INTE ÄR MÄN, DE ÄR FIGURER...DET ÄR SOM OM DE ÄR DOCKOR."

Borde vi kanske hellre kalla dem "ROBOTAR"? I denna sista redogörelse finner jag att Dirants uppgifter lyfter upp en flik på slöjan.

INSAMLING AV FOTON OCH INFORMATION

Dirant gavs läsning ombord på skeppet (om han nu var ombord på någon farkost). I utbyte verkar dubbelgångaren ha lagt beslag på Dirants egna böcker om brasiliansk historia, vetenskap, geografi samt hans dagstidningar såväl som blommar; några löv; ett foto på Dirant; ett kort; och reklambroschyrer som berättar om den firma som drives av Dirants familj. Dubbelgångaren tog också med sig flera bilder på Rio de Janeiro.

Dirant gör det till en hederssak att tillägga: "Folk kommer inte att tro min berättelse. Men jag vill att ni publicerar detta deras uttalande: "VI ÄR VÄNNER OCH VILL BARA HJÄLPA ER".

LIKHEETER MED ANDRA FALL

Det finns åtskilliga detaljer i detta fall som stämmer överens med detaljer i andra fall som jag per-

sonligen undersökt. För det första har vi det märkliga faktum att Dirant inte kände någon törst eller hunger under sin egendomliga upplevelse, vilket får mig att minnas Goias-fallet, i vilket en av de kidnappade sade att han i början hade känt sig väldigt törstig. Men när hans eskort fick veta detta lade han sin hand på Elias skuldra varpå Elias inte längre kände någon törst.

Omnämnandet av den ovala eller "äggformade" maskinen väcker mitt intresse, ty det finns flera andra fall, i Brasilien och utomlands, som omhandlar antingen människoliknande varelser eller andra, som kom ut ur anordningar av denna form. Ett av de bäst rapporterade fallen är det som handlar om Onilson Patero, som transporterades från staten Sao Paulo till Espirito Santo - en synnerligen lång sträcka. Och hans "klonade dubbelgångare" observerades, fast

Översättning: Sören

O-O-O-O-O-O-O-O-O

INTRESSANT IAKTTAGELSE I TRÅNGSTAD

Livet är inte som förut för Liselott Ljus, inte efter det som hände en kväll i slutet av oktober förra året.

Liselott bor med man och två barn i byn Trångstad ca en mil nordväst om Kil, den välkända värmländska järnvägsknuten.

Huset är nyrenoverat och ligger skyddat från byvägens insyn av en mastodontisk granhäck. Mot väster böljar åkrarna upp mot granskogen.

Maken Torbjörn är snickare. Liselott arbetar på den stora charkute-

inte i aktion som i detta nya fall. Jag har också undersökt andra fall (Paciencia t.ex.) där den kidnappade togs ombord på skeppet i en liknande anordning. Och det finns ytterligare fall.

EFTERSKRIFT

Dirant vill nu glömma hela upplevelsen. Jag ringde upp honom den 6 november 1986, men missade chansen att fråga honom varför han placerade "hyllan" i två olika lägen på teckningarna 1 och 2. Fastän han var hjärtlig och artig kände jag att jag inte borde pressa honom med några fler frågor om denna gamla upplevelse, vars detaljer han bekräftar men vilken han säger sig inte längre vara intresserad av. Det är i alla fall vad han säger...- I.G.

KÄLLA: FLYING SAUCER REVIEW,
VOLUME 32, NO.3, 1987

rifabriken inne i Kil medan barnen Anna, 8, och Joel, 6, är i skolan.

Så såg Liselotts liv ut, en lugn, lycklig liten värld där cirkelarna aldrig rubbats. Inte förrän nu.

Det började egentligen en kväll för knappt ett år sedan. Hon skulle åka in till en väninna i Kil.

Det var sent på eftermiddagen och det hade börjat skymma. Då fick hon plötsligt se två lysande klot på himlen. Liselott, som varit mycket intresserad av astronomi i skolan, insåg direkt att detta inte var nå-

gon stjärnbild.

Ljusfenomenet fanns där uppe ända tills hon nådde Kil. Hon hämtade ut sin väninna på gården och de tittade Jåda på de två klart lysande kloten tills dessa med en oerhörd hastighet plötsligt försvann.

-Jag har aldrig sett maken, fick väninnan fram.

Några månader senare berättade Liselotts far, som bor inte många km från henne, om en märklig upplevelse. En klar januarikväll var han sysselsatt med att skotta snö från tomt.

-Jag lutade mig mot skoveln för att pusta ett tag, berättade han för dottern. Det var kallt och stjärnklart. Då fick jag se en röd triangel på ganska låg höjd över sjön. Medan jag stod där och stirrade stannade en bil på vägen och en okänd man kom fram till mig och bad om en vägbeskrivning.

-Då pekade jag på den där triangeln och frågade om han såg detsamma som jag. Han blev alldeles stum och så stod vi tysta en lång stund båda två.

Utan minsta förvarning tog triangeln fart och försvann på någon hundra sekund.

"Vad i herrans namn var det? Såg du det också?" sa jag. "Ja, men jag fattar inte ett dugg", svarade han.

Liselotts pappa är en lugn karl med båda fötterna på jorden.

Liselott visste att han aldrig skulle ha berättat om den märkliga händelsen om han inte varit helt säker på vad han sett.

Men våren kom och sommaren gick.

Liselott hade nästan glömt alltsammans. Hon och Torbjörn jobbade vidare med husrenoveringen. Bland

annat skulle skorstenen muras om.

Men så kom kvällen i oktober.

Liselott berättar:

-Jag hade precis duschat och stod vid spisen i bara pyjamasen. Barnen fanns uppe på sina rum och katterna Rufus och Måns sov på kökssoffan. I rummet intill stod TV:n på. Jag lagade pizza och kastade en blick på klockan, för jag väntade hem Torbjörn när som helst.

Den visade tjugo minuter i åtta.

-Plötsligt hörde jag ett dån som av kraftig åska, men ändå var det inte åska.

Det var ett ljud jag aldrig hört förut. Jag slog av TV:n och lyssnade. Mullret kom närmare.

Nyfiken rusade jag ut på gräsmattan och på himlen i väster fick jag se ett klart lysande föremål stå stilla över skogen.

Så mycket kan jag om vår stjärnhimmel att jag direkt visste att det där föremålet inte hörde dit.

Så sänkte sig föremålet och delade sig i två samtidigt som färgen skiftade i rött. Så stod de stilla ett tag. Därefter "sögs" de ihop igen och färgen blev åter gnistrande vit. hela tiden hördes det där kraftiga, odefinierbara mullret.

Plötsligt delade sig föremålet igen, skiftade åter färg och försvann blixtnabbt parallellt med skogsbruket.

Jag upptäckte att jag darrade i hela kroppen och det var inte enbart av kylan. Jag kände mig fruktansvärt rädd. Det jag sett stred mot alla normer. Ljudet, ljuset, föremålets rörelser verkade helt överväldigande på mig.

Jag hade ju aldrig upplevt något liknande.

Liselott rusade in. Hon öppnade ett fönster åt väster, men hörde ingenting. Hon slog numret till sin mamma och bad henne komma omedelbart.

-Jag har sett något så konstigt. Jag är rädd, kom hit!

Medan santalet pågick kom det märkliga ljudet tillbaka. Det hördes alldeles klart och tydligt genom det öppna fönstret.

-Hör, mamma, nu kommer det tillbaka! ropade Liselott upprört. Hon lade ner luren och rusade till fönstret. Än en gång såg hon det lysande föremålet susa förbi där uppe över skogen för att plötsligt stiga och helt försvinna. Samtidigt avtog mullret och dog snabbt bort.

Efter bara några minuter fanns modern och maken Torbjörn hos den ganska uppskrärrade Liselott!

Hela kvällen talade de om det hon sett. Någon naturlig förklaring kom de inte fram till.

-Jag kunde inte sova den natten och jag har sovit dåligt sedan dess, säger Liselott. Hon är 27 år, blond, brunögd och smärt.

En helt vanlig tvåbarnsmamma som skakats i sin själ av en upplevelse som ingen kan förklara.

-Jag har försökt komma i kontakt med experter för att få en förklaring, men har hittills misslyckats, säger hon, där vi sitter med kaffe och wienerbröd i det ombonade köket.

Jag tror att jag sett ett UFO. Fast det vågar man ju knappt säga därför att många skrattar åt en.

Men den här händelsen har satt sådana spår hos mig att jag allvarligt börjat fundera på om vi inte har besök från andra världar...

Bara några dagar efter Liselotts iakttagelse berättade lokaltidningen

i en notis om en händelse som utspelat sig bara några mil norr om Kil.

"En kvinna i Geijersholm såg på väg hem i sin bil ett lysande klot farande i luften i riktning från Geijersholm mot Musjöheden."

-Inte nog med det, fortsätter Liselott. Några dagar efter händelsen, när jag hämtade min dotter på fritis, berättade en av fröknarna att hennes man, som är lärare, samma kväll jag iakttagit det där föremålet sett ungefär samma sak i Vålberg, ett samhälle här i närheten. Vad är det som händer?

KJELL-ÅKE STEEN. HV 3/1990

Nu måste vi lösa diabetesgåtan

Diabetesforskningen behöver mycket större resurser.

Resurser för att finna gåtans lösning.

Resurser för att nå fram till bättre behandlingsmetoder.

Resurser för att mildra, senarelägga eller förhindra de fruktade komplikationerna i ögon, njurar och fötter.

Du stöder diabetesforskningen genom ett bidrag till Stiftelsen Svenska Diabetesförbundets Forskningsfond.

SVENSKA DIABETES FÖRBUNDET

Box 5023, 125 05 ÄLVSJÖ
Tel 08-81 04 90, Pg 90 09 01-0

ETT ANMÄRKNINGSVÄRT VÄSTTYSKT FALL I MARS 1982

På kvällen den 12 mars 1982 sågs fem UFOs i Messel, nära Darmstadt, av ett flertal människor och skapade tumult och upphetsning. De fångades upp på Försvarets radar i närliggande Ramstein, samt gav upphov till omfattande strömbortfall, utlöste reläkretsar, störde TV-mottagningar och polisradio och skapade förvåning, oro och även fruktan.

Förutom pressreportage den 16 mars förekom också rapporter om affären den 17 mars i lokal TV och radio.

Detaljerna är som följande:

Strax efter kl 21.00 den 12 mars var en 14-årig Messel-flicka, Manuela Helm, och hennes väninna Sonja Bormann (15) på väg hem från ett party då ett stort ljus verkade dyka ned mot dem från himlen. Det såg nästan ut att träffa marken men sköt uppåt igen för att sedan åter dyka mot flickorna, vilka skräckslagna rusade till det närliggande ungdomscentret där Manuelas 17-årige bror, Werner Helm var på disco. Därefter rusade de oroade och andlösa till sina hem. Manuelas mor bekräftade att flickan bankade vilt på dörren och var vit som ett lakan. Hela hennes kropp skakade och en timme senare var hennes tillstånd oförändrat, vilket nästan fick modern att ringa efter läkare. Hon tillade att hennes dotter fjorton dagar senare fortfarande inte tordes gå ut ur huset på kvällen. **"MEN", anmärkte modern, "OM DU BERÄTTAR OM DET, SÅ KOMMER MAN ATT BETRAKTA DIG SOM TOKIG!"**

Vad gäller pojkarna på ungdomsgården så sprang 17-årige Werner Helm och ca tio andra pojkar ut och såg

ett kraftigt ljus ovanför den närbelägna idrottsplanen. När de kom närmare såg de att hela planen lystes upp "som mitt på dagen" av ett UFO som svävade utan rörelse i trädtoppshöjd. De uppskattade dess bredd till mer än tjugo meter. Den nedre delen var oval, som det verkade; och den övre delen var försedd med en genomskinlig kupol av glas eller någon liknande substans som utsände ett starkt sken. Riktade nedåt från farkosten var fyra skarpa ljusstrålar, "liksom strålkastare", som växlade oavbrutet i färg från grönt till blått och åter till grönt.

Farkosten avgav ett högt brummande hela tiden, klart hörbart för alla pojkarna, vilka endast befann sig 40 meter från den. De stod där i ca tio minuter eller så och betraktade den. Sedan sköt en blå ljusblixt ut från den och de hörde en dov bang. De stannade kvar och tittade i ytterligare fem minuter, varefter de sprang tillbaka till ungdomsgården. Därifrån såg de UFOt stiga, först långsamt och sedan snabbare avlägsna sig.

Frau Margarete Gustafson, fostermor till den 13-årige pojken Martin Steffes, bekräftade att han hade rusat in i huset, upphetsad och hysteriskt skrikande. Hon sade att hennes första reaktion varit ilska mot pojken, men när hon och hennes man sprang ut såg de flera runda UFOs (vars skenbara storlek var ca 10 cm) avlägsna sig västerut över grannhuset. UFOna återvände sedan och flög över dem igen. Hon ringde omedelbart upp polisen, som sände ut en bil.

ÅTTA POLISVITTIMEN

Polischef Thomas Welland uppger att han knappt kunde tro sina ögon, ty när han anlände till platsen såg han fem UFOs, varav ett oupphörligen växlade färg från mörkgrönt till blekgrönt, medan de andra som befann sig längre bort också hade blinkande ljus. Han anropade stationen och ytterligare tre radiobilar anlände från Messel, så att så många som åtta polismän kunde observera föremå-

len. Det närmaste UFOt, som utsände blinkande gröna strålar, verkade försöka gå ned bakom en rad med träd som angränsade landsvägen mellan Messel och Darmstadt. Sedan såg de hur det sköt iväg uppåt igen samtidigt som deras radioapparater började knastra. Belysningen i husen runt omkring flämtade och TV-mottagningen stördes. (Iyvärr hade man ingen kamera i någon av radiobilarna).

DARMSTÄDTER TAGBLATT, 1982-03-16

DISKUS ÖVER ÄNGGÅRDSBERGEN

Enligt önskemål...reflexioner över en händelse en solig vårdag den 26 mars -89.

Det var en underbar dag och helt utan inversion som vi annars brukar få vid soliga dagar.

Tanken var att fotografera vårtec-ken, såväl i Botaniska Trädgården som uppe i Änggårdssbergen (inom Göteborgs stadsgräns mot Mölndal. Förf. anm.). Det var väldigt varmt, så många människor hade lockats ut. Men det var färre vårblommor som hade kommit än vad man hade trott.

Änggårdssbergets högst belägna marknivå ligger 125 m över havet. mmd en perfekt runtomsiikt, ovan trädtopparna. I norr, långt in över Hisingen. På andra sidan Göta Älv, ut över skärgården i väst. Söder ut. Rena luften alltså!

Ungefär tio i tre plockade jag fram min kamera, försedd med vidvinkelobjektiv, för att fotografera min stad och min kvinnliga bekantskap, Britt-Marie Johansson som förgrund.

Runt omkring oss, utspridda över det stora, flacka berget, Bredfjäll fanns ytterligare ett femtontal per-

soner. Några av dem hade hundar. Ett av paren var Martha och George Berggren. Pensionärer och hundägare till boxertiken "Tuss".

Den treåriga tiken satte sig ned med blicken riktad mot öst och Mölndal. Andra hundar hade gjort detsamma och börjat skälla. Inte argsint, nästan vänligt. Ingen förstod varför, deras hunder brukade inte bete sig på detta sätt!

Tuss blick var riktad, stadig och utan blinkningar. Själv var jag upptagen med att ställa in kameran och "placera" B-M där jag ville. Flinande tålmodigt intog hon sin pose. Själv stod jag med ryggen mot Mölndal. Plötsligt log B-M inte längre. Hon stirrade häpet mot mig, med stora ögon och öppen mun.

-Torka bort den där minen, bad jag henne.

-Bakom dig, ropade B-M till. Nej, titta rakt upp!

Jag höjde huvudet och kände också nackhåren resa sig. En väldigt stor skiva kom farande över mitt huvud. Den var som sagt stor och gick väldigt fort. Jag uppskattade dess vidd

ur min synvinkel till trettio centimeter, om den hade passerat **strax ovanför** mitt huvud! Men den var betydligt högre upp.

Det hördes knappt någonting från den, kanske bara dess luftdrag. Den såg också ut att ha "gälar" under buken och tycktes flyga i riktning mot Nya Älsborgs-bron. Andra tyckte att den flög på en stadigare västlig kurs.

-Du med kameran, ropade någon till mig, plåta den, plåta den!

Trots att jag haft tidigare "första gradens kontakt", så hade jag blivit tagen på sängen, lätt chockad.

Under tiden hade Tuss följt UFOt med blicken, liksom även de andra hundarna. Hon verkade nästan upprymt glad.

Själv släppte min chock och jag sprang omkring med kameran och försökte fånga den försvinnande disku-

sen. Någonstans hade den gjort en kursändring, syd till sydväst. Kanske till hela 220 grader, som de andra uppfattade det. Själv sökte jag den flygande maskinen genom min kameras "öga" och höll på att trilla omkull åtskilliga gånger. På en av de många "tror" jag mig ha fångat den på bild. Innan den försvann lika abrupt som den dykt upp.

-Halleluja, hördes någon, jag har fått se tecknet. Gud lever!

Ija, kanske det. Jag vet inte, som den agnostiker jag är.

Hundarna blev samma snälla hundar som de tränats vara. Efter en massa sammelsurium-prat skildes vi åt.

Jag ringde upp Landvetter och fick till svar:

-Inget känt flyg i den "korridoren". Varken på kurs eller tid!

Jag lämnade in min film på JAN MARKS FOTO och de så kallade exper-

SAF
BULLETIN
VOLYM 21
1989
NR 2

SAF-BULLETIN

Tidning för medlemmar i SOLNA ASTRONOMISKA FÖRENING. Innehåller artiklar om astronomi ufo, mystik, parapsykologi, arkeologi, forntid mm. Medlemskap 125:- juniorer och pensionärer 75:-.

Beställ provex. Kr 10:--.

Postgiro 475522-9.

Solna Astronomiska Förening
Box 2238, S-171 02 SOLNA

terna, när de stirrade på bilden, blev inte kloka på vad det var. Men en av de anställda sade rakt ut vad det var.

-Visst är det ett rymdskepp! Vi är milsvida från de där tekniska kul-

turen, så länge vi slåss inbördes på vår egen planet. Det är väl därför de inte bryr sig om att ta kontakt, på grund av de "vilddjur" vi är!

Anders G. Magnusson

UFONAUTER STUDERAR EN BRASILIANSK BONDGÅRD

Dr. Walter Buhler

Dagstidningen **VALE PARAÍBANO** av den 8 november 1979 innehöll en intressant rapport undertecknad av deras korrespondent Camoes Filho, om en extraordinär händelse som inträffat i augusti 1978 på fazendan Sao Pedro ca 5 km från staden Caçapava Velha i staten Sao Paulo.

Huvudpersonen i historien är traktorföraren på plantagen, Benedito Cristóvão da Silva.

Den 10 december 1979 besökte vårt undersökningsteam egendomen och intervjuade Benedito i hans hem när han kom dit efter arbetsdagens slut kl 18.00, och den 9 juni åkte vi för att besöka honom igen.

Benedito föddes den 25 juni 1944 och är gift och har två barn. Han är kraftigt byggd och muskulös och är van vid hårt arbete på fazendan.

Det finns ingen elektricitet där han bor, så han och hans familj går tidigt till sängs och går upp tidigt på morgonen.

En av hans dagliga sysslor är att köra ut vagnslaster med foder till boskapen. Detta är det s.k. "Napier-gräset", vilket förvaras i silon i ett eller två år och sedan skäres av med maskin i erforderlig längd.

HÄNDELSEN

Denna inträffade tidigt en söndag-

morgonen under torkperioden i augusti 1978. Benedito hade lämnat sitt hus som vanligt omkring kl 01.00. Det var en promenad på ca 10-15 minuter till plantagens huvudbyggnader. Ca 200-300 m från dessa står en annan byggnad, ca 50 m lång, vilken inhyser olika kontor och installationer som har att göra med driften av egendomen, och framför denna står i regel en traktor med tillkopplad transportvagn.

Han gick in i denna byggnad, vilket ingick i hans dagliga rutiner, och tände belysningen inne och ute. Sedan kopplade han ihop vagnen med traktorn och lade då märke till att en individ satt på vagnsflaket. Med en lampa som han höll i ena handen gestikulerade denne individ åt honom att starta traktorn.

Denne individ verkade vara en vanlig människa, ca 1,80 m lång och bar en ogenomskinlig hjälm så att Benedito inte kunde se hans ansikte.

Han bar en overallliknande uniform i ett löst glänsande material. Lampan som han höll i högra handen hade ett kort handtag och påminde om en billykta i storlek.

Benedito förklarar att han när detta ljus riktades mot honom försattes i ett ändrat medvetandetillstånd och blev halvt underdånig. Han

gick sålunda och satte sig i traktorns förarsits i enlighet med främlingens signal att starta den. Under de nästa 15 minuterna eller så körde han vidare, tills han kommit fram till det område, ca 2 km från bondgården, där djurens foder skulle lastas av. Han hoppade ned för att börja jobba, efter vilket han skulle gå och hämta boskapen och leda den till platsen.

Individen steg också av vagnen och stod sedan ca 1 m från honom och betraktade Benedito när denne arbetade. Då och då lyste han med sin lampa över traktorn och vagnen och studerade uppmärksam varje steg i arbetet.

Sedan, när Benedito vandrade iväg följde individen efter. Vid ett tillfälle plockade främlingen upp en handfull Napier-gräs ur en ho, luktade på det och kastade sedan iväg det.

BENEDITO FÖRLORAR MEDVETANDET

Benedito tillbringade nästa en och en halv timme med att lägga foder i alla hoarna. När alla utan tre hade fyllts på gjorde främlingen en gest som Benedito uppfattade som en anmodan att stiga upp på traktorn igen. När han gjorde denna gest lyste individen åter i ansiktet och bländade honom. Benedito fann att han inte längre kunde se individen eller traktorn eller vagnen eller i sanning någonting, och när han återfick sansen efter detta märkte han att han befann sig på en helt annan plats på vägen. Han befann sig nu på en raksträcka precis framför infarten till egendomen. Och vid sidan av honom fanns en märklig maskin, som svävade på en höjd av ca 50 cm över

marken.

BESKRIVNING PÅ FARKOSTEN

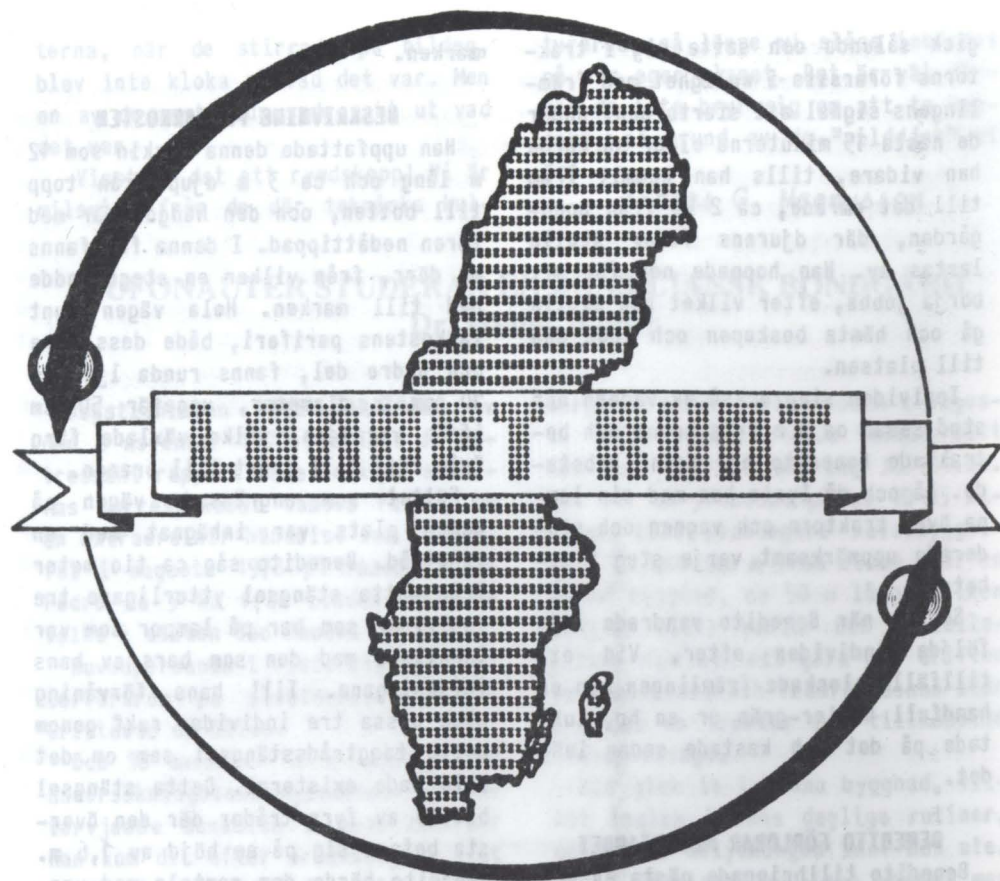
Han uppfattade denna maskin som 12 m lång och ca 3 m djup från topp till botten, och den hängde där med fören nedåttippad. I denna för fanns en dörr, från vilken en steg ledde ned till marken. Hela vägen runt farkostens periferi, både dess övre och nedre del, fanns runda ljus ca 10 cm i diameter, ungefär 50 cm ifrån varandra, vilka växlade färg från rött till grönt till orange.

Fältet som angränsade vägen på denna plats var inhägnat med en taggtråd. Benedito såg ca tio meter från detta stängsel ytterligare tre individer som bar på lampor som var identiska med den som bars av hans följeslagare. Till hans förvåning gick dessa tre individer rakt genom detta taggtrådsstängsel som om det inte hade existerat. Detta stängsel bestod av fyra trådar där den översta befann sig på en höjd av 1,6 m. Benedito hörde dem samtala med varandra och tyckte att det lät som ett "kvitter".

Dessa andra tre individer riktade sina lampor nedåt mot marken, som om de letade efter något. När han försökte se efter vad det var de undersökte, lyste de med sina lampor rakt på honom och han kände hur hans krafter lämnade honom och hans koncentrationsförmåga försvagades.

Benedito tror att han måste ha stannat kvar på platsen i 15 eller 20 minuter, tills hans följeslagare gestikulerade åt honom att tillsammans med denne promenera fyra varv runt maskinen, vilket han gjorde.

Forts. sidan 18

UFO ÖVER NORA

1990-05-19

KL 01.12

I många år har Harry Gustavsson i Nora varit intresserad av UFOs. Han har gjort många observationer, men natten till lördagen såg han ett föremål han aldrig tidigare sett.

Harry Gustavsson bor vid Bergslagsgatan i Nora och klockan 01.12 natten till lördagen såg han något som de flesta nog skulle kalla ett flygande tefat över Nora.

-Det kom från väster över Nora och fortsatte österut, berättar Harry Gustavsson. Till en början såg det ut som en ljusfläck på himlen, men

ställde sig på högkant och var stort som en fullmåne.

-Jag bedömer att det låg på en höjd av ca 5.000 meter och det skimrade av olika färger, där grönt dominerade. Kanterna såg nästan glöd-gade ut och från dessa sprakade det små partiklar som såg ut som när man svetsar. Det var vackert att titta på, men plötsligt försvann det. Jag har aldrig sett något liknande och det skulle vara intressant att komma i kontakt med någon som kan ha gjort samma observation som jag gjorde, säger Harry Gustavsson.

NERIKES ALLEHANDA 22 MAJ 1990

HIMLAFENOMEN TJUSIGT

MEN SKRÄMMANDE

1990-07-18

23-TIDEN

ÖVRE SOPPERO

Övre Soppero (NSD). Vid elvatiden på onsdagskvällen såg Göta Holmström och hennes dotter ett mystiskt ljusfenomen på himlen i Övre Soppero.

-Det såg ut som en soluppgång, men det var ju ösregn och mulet, berättar hon.

Göta och hennes 28-åriga dotter åkte bil, när plötsligt en ljus halvcirkel syntes på himlen.

Sedan blev det en helcirkel som en sol, med en rektangulär ruta i mitten, berättar hon.

-Det var inte långt ifrån oss. Vi stannade vid kiosken och tittade. Sedan rörde sig den rosafärgade "solen" mot Nedre Soppero, och vi följde efter i en halv timme.

Sedan försvann ljusfenomenet upp mot Idivuoma.

-Det var jättetjusigt, men samtidigt blev jag rädd. "Rutan" syntes

väldigt nära.

Göta Holmström tror att Estring kanske släppt upp någon ballong som orsakat ljusskenet.

-Nej, vi har inte haft något i luften. Vår raketkampanj börjar först nästa vecka, meddelar Sofie Johansson på Estring.

På F-21 i Luleå känner man inte heller till ljusfenomenet.

NORRLÄNDSKA SOCIALDEMOKRATEN

20 JULI 1990

UFO I TYSTBERGA

1990-08-04

NATTEN

TYSTBERGA

Ett fyrkantigt grönskimrande föremål observerades på himlen i Tystberga natten till lördagen.

Det oförklarliga ljusskenet observerades i ungefär en timme från Hånö säteri. Ljusskenet uppges ha varit väldigt kraftigt och roterande.

Iakttagaren utesluter inte att det kan handla om ett UFO.

SÖDERMANLANDS NYHETER 7 AUG. 1990

NY REKORDKVASAR

Tre amerikanska astronomer, Donald Schneider, Maarten Schmidt och James Gunn, har hittat den hittills mest avlägsna av alla kända kvasarer. Ljuset från den har varit på väg till oss under mer än 90% av universums ålder, eller uppskattningsvis 14 miljarder år.

Den nya kvasaren kallas PC 1158+4635, vilket visar att den upptäckts på Palomarobservatoriet i Kalifornien och att den ligger strax under 'framtassen' i Stora Björnen. När dess ljus började sin färd mot oss var universum nästan sex ggr mindre än nu -- det utvidgas ju hela tiden -- och därför ser vi ljuset förskjutet mot våglängder som är nästan sex ggr längre än de ursprungliga. Vad som från början var kortvägigt ultraviolett ljus observerar vi som rött eller t o m infrarött.

Uppsalaobservatoriets nyhetstjänst

SAF BULLETIN 2-1990

Vid det här laget hade de andra tre individerna anträt farkosten. Först gick de uppför stegen och sedan längs en plattform som löpte längs farkosten ända bort till dess stjärt. Där, nära stjärten, försvann de, antagligen genom att de gick ombord.

Efter att Benedito promenerat fyra varv runt den svävande maskinen, som han blivit instruerad, gav följeslagaren honom en annan signal - denna gång att stanna. Sedan hoppade de andra tre individerna omedelbart ner igen, fast denna gång kom de ut genom en skjutdörr i fören på farkosten.

GJORDES ÅTER MEDVETSLÖS

De fyra individerna började konversera igen. Därefter signalerade Beneditos följeslagare åt honom igen. Denna gång gällde det att gå ombord på farkosten. Ännu en gång lyste han med sin lampa i Beneditos ansikte, och ännu en gång kände Benedito hur han förlorade all medvetenhet om vad som hände runt omkring honom.

När han återfick sansen fann han sig stående vid sidan av sin traktor. Hans följeslagare, den fjärde mannen, fanns fortfarande kvar där hos honom, och stannade ytterligare någon minut. I denna stund märkte Benedito att gryningen höll på att bryta fram.

Sedan vinkade hans följeslagare med sin kraftiga lampa och riktade en orangefärgad stråle mot farkosten. Den senare befann sig nu på ett avstånd av ca 2 km från Benedito och kunde nu urskilja dess kontur tack vare dess "halvslocknade" röda ljus.

Svaret från farkosten tog formen

av en serie blinkningar i sekvensen grönt, orange och rött.

I förbigående lade Benedito märke till att även när ljusstrålarna var riktade rakt uppåt i luften så lyste de fortfarande upp markområdet under maskinen.

Sedan promenerade hans följeslagare två varv runt traktorn varpå han signalerade att han också var redo att gå ombord på farkosten.

Han sköt snabbt upp i luften till en höjd av ca 20 m. Medan han steg var det enda Benedito kunde urskilja ljuset från hans lampa. (Strax innan han sköt iväg upp i luften hade han emellertid lyst med sin lampa i Beneditos ansikte och bländat honom, så att han inte längre kunde se klart.)

När individen nått en höjd av ca 20 m eller så, såg Benedito hans ljus börja röra sig vågrätt, och detta fortsatte tills han hade avverkat sträckan på 2 km eller så till farkosten, när lampans sken försvann ur sikte. Benedito kunde fortfarande se de röda ljusen från farkosten på marken. Sedan, ca 2 minuter senare, började dessa ljus blinka i färgerna grönt, orange och rött.

Klockan var nu omkring 5.30 på morgonen och Benedito kunde nu se farkosten i klar kontur mot den ljusnande himlen.

Och nu såg han maskinen börja röra sig uppåt. Den steg till en höjd av vad som verkade vara omkring 10 m, och en rökpuff syntes under den. Sedan var farkosten borta - försvunnen ur sikte.

Benedito kom hem omkring kl 6.00 och träffade Afonso Henriques, en annan av lantarbetarna, för vilken

han berättade sin upplevelse. Han rapporterade också affären till plantagens administratör, Sr. Pedro Lobato.

Därefter gick Benedito genast tillbaka över åkrarna för att fullborda sitt jobb med att fylla de återstående hoarna med foder, och han utförde ett normalt dagsverke men slutade inte förrän kl 22.00.

Det visade sig att även Afonso Henriques hade sett de röda ljusen på farkosten.

I sinom tid kontrollerade man allting på egendomen, men ingenting verkade saknas. Man upptäckte emellertid att någon hade tänt belysningen i skjutet för konstgjord befruktning. I alla andra skjul var lyset släckt, som Benedito hade lämnat dem.

ÅTERBESÖK AV UFOT

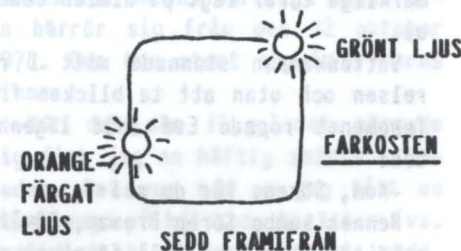
Några dagar senare (det var en onsdag) återkom UFOT och Benedito såg det. Klockan var omkring 5.00.

Han lämnade just plantagebyggnaderna då han observerade det på ett avstånd av ca 200 m. Det rörde sig lugnt uppåt och nedåt i luften, och dess röda, gröna och orangefärgade ljusstrålar var klart synliga. Han svängde omedelbart runt med traktorn och körde iväg för att larma plantageadministratören, som han hade lovat att göra om händelsen upprepade sig. Sr. Lobato tog emellertid god tid på sig att stiga upp ur sängen, och när väl han och Benedito anlant till platsen där UFOT åter dykt upp, så fanns det ingenstans att upptäcka.

Beneditos arbetsskift ändrades, så att han hädanefter skulle börja kl 5.00 och på så sätt undvika de tidi-

ga morgontimmarna.

Vid tiden för vårt andra besök, nästan två år efter den ursprungliga episoden, berättade Benedito att hans upplevelse fått honom att utveckla större fallenhet för sitt arbete och bliva mer otvungen i sitt umgänge.

KÄLLA: FLYING SAUCER REVIEW
VOLUME 28, NO.2 1982

HJÄLP BARN MED CANCER

Köp Barncancerfondens märke du också! Det kostar 20 kronor och säljs bl.a. genom Hushållssparbanken och scouterna.

BRÖDERNA LINDQVIST
ELLER GE ETT BIDRAG TILL BARN-CANCERFONDEN PG 90 20 90-0

BUMERANG ÄVEN ÖVER SVERIGE

NÄR EVA OCH SÖREN FÖRST SÅG DE RÖDA LJUSEN TRODDE DE ATT ETT FLYGPLAN HÖLL PÅ ATT NÖDLANDA PÅ FLYGPLATSEN I LAXÅ. MEN NÄR DE KOM DIT VAR DÄR ALLDELES STILLA – TILLS EN ENORM BUMERANG UPPENBARADE SIG OCH HÖLL PÅ ATT SKRÄMMA DEM FRÅN VETTET...SEN DESS ÄR SÖREN HELT ÖVERTYGAD OM ATT DET VAR EN UTMJORDISK FARKOST DE SETT. DE VAR JU INTE ENSAMMA OM SYNE! ÄNNU SÄKRARE BLEV HAN EFTER MÖTET MED DEN MYSTISKA FLICKAN PÅ GÅGATAN...

Det började en kväll i oktober. Klockan var närmare halv tio och Eva höll på att vattna blommorna i lägenheten vid Linnéagatan i Laxå.

Hon råkade kasta en blick ut genom vardagsrumsfönstret. Det var höstmörkt ute och där fanns nu ingenting av den underbara utsikt över samhället som hon hade i dagsljus. Men hon fick se ett par röda ljus röra sig i märkliga turer lågt på himlen söderut.

Vattenkannan stannade mitt i rörelsen och utan att ta blicken från fenomenet ropade Eva inåt lägenheten:

-Kom, Sören, får du se!

Hennes sambo Sören Broman, 38-årig speditör, kom fram till fönstret och fick omedelbart syn på de röda ljusen som rörde sig någonstans över flygfältet.

-Det måste vara ett passagerarplan som håller på att nödlanda! utbrast Sören. Och det måste vara ett stort plan, titta så brett det är mellan vingpetsarna där lanternorna sitter!

Sören ilade upphetsad till telefonen för att ringa polisen. Stationen i Laxå var stängd för dagen, därför slog han numret till Hallsberg.

Smått andfådd berättade han för vakthavande vad de sett och frågade om polisen hört talas om någon nödlandning.

-Nej, inte ett ljud, svarade polismannen i nästan skämtsamt ton. Sören lade på luren.

-Ja på dig så åker vi upp till flygplatsen och tittar i alla fall, sade han till Eva och en kort stund senare rullade deras gamla Volvo Amazon söderut. Det var bara två kilometer att åka.

Sören hade väntat sig full aktivitet vid flygplatsen men där var tyst och lugnt. Han körde fram till trafikledartornet och parkerade bilen med fronten mot landningsbanan, som syntes ganska klart i mörkret ca 100 meter framför dem.

Eva stannade kvar i framsätet när Sören steg ur. Efter bara några sekunder bröts tystnaden av ett svagt metalliskt darr i Amazons kromlister, och så kom det dova morrande ljudet som hastigt steg i styrka.

Plötsligt såg Sören och Eva en jättestor flygfarkost komma söderifrån in mot flygplatsen på mindre än 100 meters höjd. Den hade formen av en gigantisk bumerang med röda, fasta ljus på "vingpetsarna". Någon egentlig flygkropp hann Sören aldrig uppfatta på bumerangen. Den dånade med maklig hastighet över landningsbanan, steg och försvann söderut igen.

Sören hörde hur Eva grät högljutt inne i bilen, hon höll sig om huvudet och skrek som av rädsla. Själv

stod han som förstenad av vad han sett. Detta var inget vanligt flygplan!

Så kom fakosten än en gång med samma dån på samma höjd. Det var som om den förberedde en landning men tvekade eftersom vingarna räckte långt över landningsbanans sidor.

Än en gång steg bumerangen, girade och flög söderut.

-Kommer det en gång till ska jag blinka med billjuset, tänkte Sören. Och knappt hade tanken kommit förrän kromlisterna på bilen för tredje gången började föra väsen.

Sören hoppade in i bilen, vred om startnyckeln och lade handen på "ljusstutan".

När det jättelika föremålet passerade, som silhuett mot den grå nathimlen, blinkade han energiskt med billjuset. Då ändrades farkostens röda ljus plötsligt till vitt, bumerangen gjorde en nästan vertikal gir upp, så kom en snabb undanmanöver och på någon tiondels sekund hade den svischat bort över skogen.

Det var ett UFO, jag har sett ett UFO! tänkte Sören samtidigt som han märkte att Eva slutat gråta.

De åkte omtumlade hem och väl hemma började Sören att ringa bekanta för att försöka få reda på om fler iakttagit samma fenomen. Just då fick han inget napp.

På jobbet dagen efter tog han sig för att ringa flygvapnet och fråga, men inte heller där lyckades han få någon förklaring.

Först tredje dagen kom reaktioner. Sören blev uppringd av en flygmajor i försvaret som meddelade att två Viggen-jaktplan passerat södra Närke vid den aktuella tidpunkten. Men Sören var bombsäker på att det han

sett inte var några Viggen under rote-flygning.

Så fick han plötsligt ett samtal från Hallsbergspolisen som ville veta mer om hans iakttagelser. Polismannen som ringde berättade att 21 personer i ett stråk Hjortkvarn-Pålsboda-Laxå hade hört av sig om ett flygfenomen. Bland annat hade flera villagarage med automatöppning satts ur funktion.

Sören fick samma dag kontakt med en man bosatt i utkanten av Laxå som sade sig ha sett bumerangen dåna fram över hans hus på låg höjd redan vid åttatiden den aktuella kvällen. Han hade aldrig sett ett liknande föremål förut och trodde att "rysarna hade tagit Sverige".

Evas och Sören märkliga upplevelse härrör sig från den 12 oktober 1978. Den har etsat sig in i deras minne.

-När det där flygplanet närmade sig fick jag en häftig smärta i huvudet. Det var som om jag fått en stor tyngd på hjässan, berättar Eva. Samtidigt blev jag oerhört rädd. Gråten bara kom och jag skrek till Sören att vi skulle ge oss iväg, men han stod ju utanför bilen och hörde mig inte. Det hela var så otäckt att jag fortfarande ryser när jag tänker tillbaka.

För Sören betydde händelsen att nyfikenheten på UFO vaknade. Han började läsa litteratur i ämnet och sökte kontakt med likasinnade.

-Jag är bergsäker på att det var en utomjordisk farkost vi såg och jag har blivit mer och mer säker i min uppfattning efter att ha läst om och hört andras vittnesmål.

Efter den omskakade händelsen har Sören råkat ut för andra saker som

han sätter i samband med mötet med bumerangen.

-Sommaren 1979 befann jag mig i Västerås. Jag spelar i en orkester och vi hade ett flerkvällsengagemang där. Lördag förmiddag kom jag i vimlet på gågatan mitt i centrum.

Där mötte jag en flicka som jag märkte på långt håll och som hela tiden stirrade på mig. Hon var blond och bar mockadräkt och stövlar. Hon stannade mitt framför mig och sade:

"Du vet nog var jag kommer ifrån, eller hur?"

Så log hon, tog ett steg åt sidan och var försvunnen i mängden.

Jag kom också i kontakt med en Eduard Meier bosatt utanför Zürich i Schweiz. Han påstår sig ha kontakt med "utomjordingar" och vi hade börjat brevväxla och han hade sänt mig lite bilder på UFO-fenomen.

För inte så länge sedan fick jag en inbjudan att hålla ett föredrag i en Norrköpingsförening om min upplevelse och visa bilder om UFO, som jag samlat på mig.

MYSTISKA FÖREMÅL I JÄMTLAND

I TIMMAR STOD KARL SOM FÖRHÄXAD OCH STIRRADE PÅ DET MÄRKLIGA FÖREMÅLET PÅ HIMLEN. PLÖTSLIGT FÅNGADES HAN AV ETT STARKT LJUSSKEN OCH DEN OTROLIGA SANNINGEN GICK UPP FÖR HONOM. HAN VAR FÖRFÖLJD! NÄR HAN VETTSKRÄMD RUSADE DÄRIFRÅN SÅG HAN HUR LJUSSTRÅLEN RIKTADES MOT GRANNENS HUS...VAD SOM HÄNDE DEN DISIGA VÅRVINTERKVÄLLEN KAN VARKEN KARL ELLER DE ANDRA SOM UPPLEVDE SAMMA SYN FÖRKLARA. MEN KARL HAR SINA ANINGAR...

Karl Axelsson höjer ena armen och pekar mot berget och sjön nedanför byn. Där var det! säger han. Det var där jag såg den stora svävande farkosten.!

Jag var ganska oförberedd och hade bara en vecka på mig, men jag tyckte också att det skulle bli roligt. Då hände det märkliga att jag fick ett brev från Meier där han hälsade från "utomjordingarna". De önskade mig lycka till med föredraget.

Brevet var avstämplat i Zürich flera dagar innan jag ens vetat av någon inbjudan till föredraget...

Nu reser Sören Broman runt och håller föredrag. Runt om i Sverige möter han personer som sett och hört märkliga ting men som inte vågar berättat öppet.

-Detta med besök från andra planeter tycks vara tabu att tala om i Sverige, säger Sören. Det tar sig uttryck på många sätt. När jag anmälde Evas och min iakttagelse från flygplatsen till UFO Sverige bad föreningen om en verifikation på vad polisen fått inrapporterat. Men när jag vände mig till polisen mindes de ingenting och inte en enda anteckning fanns kvar...

KJELL-ÅKE STEEN. HV 13 - 1990

-Först trodde jag att jag hade blivit tokig, men sedan visade det ju sig att massor av människor här omkring hade sett samma sak. I dag är jag övertygad om att vi hade be-

sök från en främmande värld!

Kalles fru Elna nickar instämmande. Hon såg också det märkliga föremålet den där otroliga kvällen och natten för fyra år sedan.

-Ja, varför skulle vi vara ensamma i universum? säger hon och menar att det skulle väl vara bra underligt om det bland alla dessa miljarder stjärnsystem, solar och planeter bara skulle finnas liv just på vår jord.

Kalle och Elna Axelsson bor på en liten trivsamt gård någon mil norr om Brunflo i Jämtland. De har bägge arbeten inne i stan, Kalle är vaktmästare på en bilfirma och Elna jobbar i en blomsteraffär. De njuter verkligen av sin plats på jorden. Från sin veranda har de en förbluffande utsikt och de kan sitta tysta i timmar och bara betrakta det storslagna panoramat. Bortom sjön Locknan som ligger alldeles nedanför byn ser de mil efter mil av den jämtländska storskogen och längs horisontlinjen breder fjällvärlden ut sig. Vissa dagar, vid klart väder, kan de se ända till Flatruet tjugo mil in i Härjedalen, berättar Kalle medan vi går in i huset.

Kalle tar fram en generalstabskarta över Jämtland och vecklar upp den på bordet framför oss.

-Alla som är intresserade av sådana här saker vet att det har varit många så kallade UFO-iakttagelser här i Jämtland och neråt Härjedalen och Dalarna, säger han och pekar på kartan. Efter sin stora upplevelse har Kalle försökt sätta sig in i ämnet fast han vet att några riktiga svar på hans frågor inte finns att få.

-Vissa rapporter har givetvis naturliga förklaringar men när man har

skalat bort dessa, finns det några kvar som inte går att förklara. Det är faktiskt så att folk har sett mycket märkligheter här uppe, säger han.

Här i en triangel mellan Gillhovs kapell, Dödre och Kälen verkar det pågå något som vi inte kan förklara. Folk har sett eldsken från otillgängliga platser, man har sett cigarrformade "farkoster" svyscha förbi ovanför skogarna och andra har, precis som jag själv, sett mystiska eldklot som "flugit" i formation över sjöarna. Många tror säkert att det bara är tokerier men jag vet att folk inte ljugar. Elna och jag har ju själva haft en sådan upplevelse. Det var det värsta jag har varit med om i mitt liv. Jag har aldrig varit så rädd som den gången!

Måndagen den 17 mars 1986 var en kall och smådisig vårvinterdag. Vid halvsjuttiden på kvällen fick Kalle och Elna besök av Elnas mamma som bor några hundra meter bort i byn.

-Det första svärmor sa var att bonden här nedanför hade satt upp en stor lampa bakom grishuset och hon kunde inte begripa vad den skulle vara bra för. Jag tyckte att det lät så tokigt att jag tänkte att hon säkert hade sett i syne. Svärmor har kommit lite till åren och ibland kan ju ögonen spela en ett spratt. Vid halv åtta ungefär skulle jag köra svärmor hem, det var mycket snö och väldigt halt, och när vi kom ner en bit på vägen fick vi se två starka ljussken genom diset bortåt sjön till. Jag tyckte att det såg konstigt ut så jag vände och for hem efter kikaren. Vi körde ner igen och jag spanade med kikaren efter lju-

set. Det var märkligt för jag såg inte ljusen från byn Berga men däremot två mycket starka sken på himlen ovanför! Vi satt stilla och tittade i ca tjugo minuter, sedan ville svärmor hem. När jag kom tillbaka hände det något. Ljusskenen började komma i riktning mot mig så jag körde iväg med bilen till en plats där jag hade bättre utsikt. Jag såg att "föremålet" ställde sig ovanför Fårskinnsberget som ligger en kilometer bort från den plats där jag stod. I det läget for jag efter Elna så att hon också skulle få se.

Elna skrattar lite och säger att hon nog inte fick se så mycket som hon skulle velat - de nästan slogs om kikaren!

-Men nog såg jag ljusskenet och att det var något utöver det vanliga är det ingen tvekan om, säger hon bestämt.

En lång stund stod de som förhållande och såg på det osannolika dramat som utspelade sig på himlen ovanför deras lilla by. Kalle trodde knappt sina ögon.

-Plötsligt sänkte sig ett mindre föremål ur det störres undersida. Den lilla "farkosten" började söka av marken med en ljusstråle och under tiden dök ytterligare ett mindre ljusstarkt föremål upp. Detta gjorde en lov runt bygden här och försvann sedan med en otrolig fart tillbaka till det stora skeppet. Ja, jag tvekar inte att kalla det ett rymdskepp för det kan inte ha varit något annat, säger Kalle och försöker i detalj beskriva vad det var han såg.

-Jag uppskattade det stora föremålet till ca 250 meter långt men från den vinkeln vi såg det verkade det inte vara så högt. "Sidan" såg ut

att vara några meter hög och längs den såg jag ett tjugotal fyrkanter som såg ut som upplysta fönster. En grannkvinna som också såg föremålet var säker på att det fanns en kupolliknande överbyggnad ovanför "fönsterraden". Det hördes inte ett ljud från farkosten utan det var nästan kusligt tyst den kvällen.

När planet från Stockholm till Östersund kom lite senare på kvällen så "sprutade" föremålet ut någon slags dimma omkring sig så att det såg ut som ett moln.

Timmarna gick och Elna försvann in i huset men Kalle kunde inte för sitt liv släppa den fascinerande synen. Medan han stod där ute på gårdsplanen och tittade så kände han sig plötsligt iakttagen och en stark ljusstråle träffade honom.

-Det var en helt fyrkantig ljusstråle och den verkade vara så full av energi att man hade kunnat gå på den. Jag blev alldeles vettskrämd och sprang därifrån. När jag tittade tillbaka såg jag att strålen hade flyttats och riktats mot grannens hus som blev upplyst som mitt på dagen. Då ringde jag efter några arbetskamrater som kom hit och tillsammans såg vi hur farkosten någon timma senare började "glöda" och sväva ut över sjön. En bit ut slocknade ljuset och en av mina kompisar sa att "nu gick proppen för dem".

Kalle sov väldigt dåligt den natten. Han var fruktansvärt uppskakad efter den egendomliga upplevelsen och han kände det som om han plötsligt hade konfronterats med ett av universums stora mysterier. Nästa dag tog han kontakt med UFO-experten i Östersund som kom och intervjuade honom. I samband med det fick han

också reda på att det var flera personer runt om i Jämtland som hade observerat samma sak som han och Elna denna måndagkväll. Kalle tog också kontakt med de militära myndigheterna för att höra vad de trodde om saken.

-Det finns en militär anläggning inte långt härifrån och det är omöjligt att personer där inte märkte något. Men de ville inte berätta något för mig. Jag har pratat med flera militärer och jag har märkt att de har försökt att dölja något för mig. Förmodligen har man gjort observationer men vill inte prata om dem för att inte skrämra upp folk.

Jag vet inte vad man ska tro men det verkar som om det här området av någon anledning är intressant för besökare från andra platser i universum. Tidigare har jag inte funderat så mycket över sådant här men jag måste ju tro på vad jag själv upplevt. Och upplevelsen 1986 är inte den enda jag haft! För några månader sedan hade vi gäster från Gävle och vi var ute flera stycken för att fiska vid en liten sjö några mil härifrån. Utan någon som helst förvarning kom det plötsligt en oerhört ljusstark "kula" - flera meter i diameter - som ett eldklot farande mot oss ovanför sjön. En av våra vänner blev så livrädd att han kastade på sig stövlarna och sprang tjutande därifrån! Vi andra som stod kvar såg hur det liksom svävade fram över sjön, några meter upp, och sedan gjorde en gir in i en vik och försvann. Vad ska man tro om sådant?

Visst är det många som tycker jag är tokig som berättar allt det här och jag har ofta blivit hånad för vad jag har sagt. "Ta dig några

groggar till så ser du ännu mer", brukar folk säga men det struntar jag i. Om människor inte vill tro på det jag berättar så är det deras sak. Självt vet jag ju att det är sant och jag kan inte se någon annan förklaring än att det verkligen är flygande tefat som jag har sett, hävdar Kalle.

MIKAEL GRAHN. HV 7-1990

KORTA NOTISER OM LUFTSKEPP 1909

Belfast, Irland.

Vid 22-tiden sågs ett starkt ljus i riktning mot Colin Mountain. Det förflyttade sig och många människor i södra delen av Belfast började studera det. Det befann sig mycket högt upp och närmade sig stadigt. Då och då sänkte det sig mot marken. Natten var ganska mörk och det var inte förrän ljuset passerade över Lisburn Road som det var "möjligt att i mörkret urskilja ett föremål av utdragen form".

Några av vittnena såg ett rött ljus blinka på det flera gånger och när det hade avlägsnat sig ca 1,5 km bortom berget verkade det sakta farten en aning. Slutligen steg det mycket högt upp på himlen och försvann snabbt i östlig riktning. Inget ljud hördes.

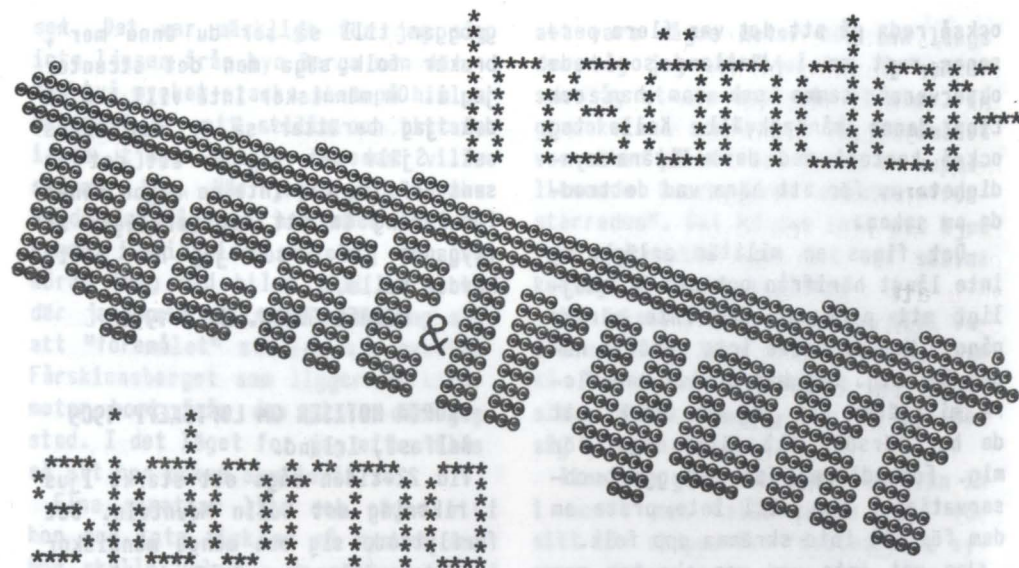
BELFAST EVENING TELEGRAPH, 18 MAJ 1909

Brecon, Wales.

Lichfield, ärkediakon Bevans chaufför, såg vid midnatt ett föremål som var utrustat med lampor.

EVENING NEWS, 20 MAJ 1909

*** **

BEHOVET AV EN BRA UFO-ORGANISATION

De utomjordiska civilisationernas närvaro på Jorden och deras övervakning av våra förehavanden på den här planeten - speciellt intensiv efter Hiroshima och Nagasaki - är en av vår tids stora utmaningar. Ja, den banar i själva verket väg för en fullständig revolution av våra hävdvunna tänkesätt beträffande rymden och vår ställning i universum och mycket annat därtill!

Världens makthavare - och alldeles speciellt vissa toppfigurer i USA - gillar inte tanken att allmänheten skall få veta att det finns civilisationer i vårt solsystem som är oss vida överlägsna, inte bara vetenskapligt-tekniskt utan också etiskt-socialt. Som f.d. CIA-agenten Victor Marchetti uttryckte saken 1979: "Om Jordens regeringar skulle medge, att det finns varelser från yttre rymden, med en mentalitet och en teknologisk förmåga som uppenbarligen är vida överlägsen vår, då skulle det kunna undergräva grundvalarna för Jordens traditionella maktstruktur." Det är med andra ord sina egna privilegier som makthavarna är rädda för att förlora!

Därför har de iscensatt världshistoriens största mörklägnings- och desinformationsoperation i syfte att föra allmänheten bakom ljuset, en operation som tyvärr alltför länge varit framgångsrik. I dag "vet" en massa fördomsfulla och okunniga inom journalistkåren t ex, att några utomjordiska civilisationer inte existerar, och att följaktligen hela UFO-problematiken är något som måste av-

färdas med ett hånflin! Till och med vissa UFO-organisationer har därför kunnat infiltreras och övertas av personer som inte sysslar med annat än bortförklaringar, misstänkliggöranden och diskrediterande påhopp. Att detta är sant, vet jag av egen erfarenhet!

Medlemskap i sådana "skeptiska", dvs av fakta och bevis inte intresserade och övertygade organisationer måste vara totalt meningslöst. Men desto viktigare och meningsfullare måste det då vara att tillhöra en organisation, som i likhet med den framstående kärnfysikern Stanton Friedman i Kalifornien, anser att det föreligger "överväldigande bevis" (!) för att UFO är intelligent styrda farkoster och för att makthavarna mörklägger det hela!

En sådan organisations huvudsyfte måste rimligtvis vara att föra ut detta budskap till allmänheten och presentera för den alla de bevis och indicier som föreligger i form av observationer, vittnesmål och hemligstämplade dokument, som antingen smugglats ut

Världens enda landskap som kan avbildas genom geometrisk konstruktion är Pyramiderna vid El Giza. Den glömda och gömda SKALAN för pyramidernas GENERALPLAN är återfunnen. Det antropocentriska (människocentriska) måttsystemet innehåller utöver pyramidernas byggskala även en del - såväl antika som moderna måttsystem.

Hade Pythagoras studerat Pyramidernas Generalplan, inristad på pyramidernas täcktyta? Allt tyder på det. Stora Sfinxens position i förhållande till Stora pyramidens och den Centrala (Mykerinos) pyramidens centrum avbildar den oregelbundna pentakeln.

I sin dialog "Timaios" placerar Platon Atlantis på rätt breddgrad, men på fel halvklot. Före den allomfattande världskatastrofen existerade en kontinent på planetens dåvarande södra halvklots 30:e breddgrad. Kontinentens namn är idag ANTARKTIS.

EL GIZA PYRAMIDERNAS GENERALPLAN innehåller 104 sidor med 51 Översikts- och detaljritningar. Priset är 100:-.

Tryckt i begränsat antal (endast en enda upplaga på 1000 ex).

Distr. Lehel Repits., tel: 500/127 14.0

Lehel Répits:

El Giza pyramidernas

generalplan

27

eller framtingats genom domstolsbeslut efter långa och hårda rättegångsförhandlingar med åberopande av lagen om fri information! Och en speciell uppmärksamhet måste ägnas åt berättelser av personer som haft kvalificerade närkontakter med de utomjordiska civilisationerna och så att säga kommit dem inpå livet!

Har vi en sådan bra organisation i Sverige i dag? Knappast, bara några mer eller mindre lovande ansatser, med en medlemskader, som bara uppgår till några hundratal över hela riket, i stället för de tiotusental som borde kunna värvas! Det är för bedrövligt! Säkert finns det en hel del bra och kunniga medlemmar i föreningar som "Riksföreningen UFO-Luftersträvsbevakning" och "UFO-Information", och de sysslar inte med bortförklaringar och fientliga påhopp mot övertygade. Men insikten om det nödvändiga med en policy av ovan antytt slag tycks ännu inte riktigt ha bannat sig fram, och deras tidskrifter vittnar genom sin ganska enkla layout om bristande resurser. Även innehållsmässigt skulle de kunna bli mycket bättre! Hittills har ju t ex saknats varje hänvisning till den relativt nyutkomna boken "UFO's and the Complete Evidence from Space" (1987), i vilken amerikanen Daniel Ross tar itu med den "vetenskapliga" desinformation angående beboeligheten på andra planeter i vårt solsystem som topptjänstemännen inom NASA bedriver och som lurat en hel värld!

Det första som borde göras är givetvis att slå ihop de organisationer, som är beredda att slåss för sin övertygelse att UFO är verkliga och att se till att de mörkläggande makthavarna inte lyckas i sitt uppsåt! Att lägga fram fakta och bevis för de utomjordiska civilisationernas närvaro och diskutera innehållet i de berättelser, som avgivits av speciellt utvalda kontaktpersoner, som blivit ombordtagna, fått göra fantastiska resor med UFO och göra personliga besök hos utomjordiska vänner! Det är väl för övrigt just detta, som UFO-intresserade egentligen skulle vilja veta om rymdfolket! Att man gång på gång kan observera flygande objekt i luften av sällsamt slag, kan ju visserligen vara intressant, men det är rimligtvis ändå inte huvudsaken!

Det borde i ett sammanslaget riksförbund kunna produceras en gemensam tidskrift, som har annat att bjuda på än att den och den sett det och det i luften. En tidskrift som kan utreda hela problemet och ge en sammanhängande och trovärdig bild av vad som försiggår och av hur de högre utvecklade civilisationerna egentligen har ordnat det för sig i deras egna världar, vilka deras motiv och syften är etc.

På tal om detta, så verkar det ganska troligt att det finns två slags utomjordingar som besöker oss, varav de flesta är människor av samma typ som oss och med en alltigenom välvillig inställning till sina underutvecklade bröder och systrar på Jorden. Men det

finns också andra biologiska typer, och några av dem tycks bara vilja utnyttja oss för syften, som jag inte skall gå närmare in på här!

Tidskriften skulle väl också behöva ta upp hela det ganska förkrossande bevis- och indiciematerialet för att USA-militären har omhändertagit utomjordiska elektromagnetiska spaningsfarkoster, som har störtat i atomsprängningsområdena i sydvästra USA och i största hemlighet undersökts av vetenskapliga specialister för att komma underfund med deras funktionssätt. Det förhåller sig nämligen som dr Friedman uttryckt saken, att den stormakt som kan tillverka egna flygande tefat kommer att behärska världen. Önskan att i skydd av sekretessen kunna arbeta på detta projekt är ett speciellt och mycket starkt motiv för makthavarnas mörkläggning!

En annan typ av innehåll i den här föreslagna UFO-tidskriften borde väl vara att skärskåda hela problematiken med den utomjordiska närvaron på Jorden i gångna tider. Det finns oerhört mycket som tyder på att "gudarna" kom ner från himlen i sina glänsande rymdskepp och lärde de primitiva jordmänniskorna att odla jorden, hålla boskap, tillverka vävda tyger till kläder etc. De lär ha utbildat skrivkunniga ämbetsmän och präster och bildat stora riken, som senare utplånade varandra i ett ohyggligt energivapenkrig. Pyramider och andra megalitbyggen med stenblock på upp till hundratal ton lär ha uppförts med en gravitationskontrollerande teknik, som vi inte har maken till ens i våra dagar. Småläningen Ante Jonsson, min medförfattare till boken "Fantastiska resor med UFO", uppger sig ha sett med egna ögon, hur man med hjälp av maskiner fick jättetunga stenblock att sväva fritt i luften, varefter andra maskiner skar till dem till byggstenar genom laserstrålar eller elektriska urladdningar!

Frågan är alltså helt enkelt denna: Vill man ha en högtintressant och lockande tidskrift av denna typ, och vill man slå ihop sina resurser i syfte att bilda en slagkraftig UFO-organisation, som kan dra till sig människor i större skala och sprida klarhet om den utomjordiska närvaron och hur de elektromagnetiska rymdskeppen egentligen fungerar? I så fall borde det var hög tid att sätta igång med arbetet!

SUNE HJORT

Har du haft någon UFO-upplevelse?

Kontakta UFO-Information

Box 9109, 580 09 Linköping

EUROPEAN UFO NETWORK FOUNDED

Patrick Vidal, International Director, of the recently organized European UFO Network (EURUFON), has announced that they will publish a quarterly bulletin written in different languages. In each issue, EURUFONEWS will present the most recent ufologic events occurring in every European country, including the socialist countries. They invite interested people to send articles about recent events or general topics. EURUFONEWS would like to exchange publications with other organizations. Please answer to:

Patrick Vidal

Princes Marijkestraat 54
5961 CH HORST
HOLLAND

Några färska kortrapporter från Nordamerika

5 FEBRUARI 1990

KL 02.35

RICHMOND, BRITISH COLUMBIA, CANADA

En kvinna gick upp för att ta hostmedicin. Medan hon tittade på TV upptäckte hon något som sakta närma-
de sig över ett flervåningshus. Fö-
remålet, som var format något i stil
med ett äggformat hamburgerbröd,
lyste djuprött med inslag av blått.
Hon sprang tillbaka till sovrummet
och ropade på sin kamrat. Tillsam-
mans såg de hur föremålet växlade
färg till rosa medan det avlägsnade
sig. Innan det försvann ur sikte
växlade det åter färg och blev nu
vitt. Observationstiden uppskattades
vara något längre än en minut.

14 APRIL 1990

KL 21.50

GULF BREEZE, FLORIDA, USA

Efter några tidigare iakttagelser från samma plats, riggade en grupp upp fotografisk utrustning vid G.B.-

ändan av Pensacola Bay Bridge. Ett stort, rött ljus videofilmades medan det närmade sig från syd. Det rörde sig långsamt och nästan rakt över platsen, tydligen med upprepade laterala rörelser. Efter att det svävat en kort stund över bukten, fortsatte ljuset vidare tills det försvann ur sikte vid horisonten. Observationstid ca 8-10 minuter.

2 FEBRUARI 1990

KL 13.20

MIDLOTHIAN, FÖRSTAD TILL RICHMOND,
VIRGINIA, USA

En kvinna tittade på TV då hon fick syn på ett klart, silverglänsande föremål i fjärran. Det sänkte sig som ett fallande löv och avlägsnade sig sedan snabbt i en "såg-tandskurs" (sick-sack?). Observationstid ca 10-15 sekunder.

KÄLLA: MUFON UFO JOURNAL

NUMBER 268, AUGUST 1990

På nästa sida kan du se priserna.

ANDERS LILJEGREN
BOX 11027
600 11 NORRKÖPING

B FÖRENINGSS- BREV

**Stöd UFO-Information med att
beställa någon av nedanstående
artiklar.**

Klisterdekal	5 kr.
Provex UFO-Inf.	10 kr
Fyrfärgsposter	10 kr
Handlingsprogram	30 kr
Jubileumsnummer 10år	35 kr
Vit T-shirt storlek S,M,L,XL	65 kr
Äldre årgång UFO-Inf. pris beroende på årgång.	

Rapportformulär (Gratis) Ange antal.

**Rekvirera genom att skriva inbelopp och artikel på postgiro nr.
429 78 45-2**

Glöm ej namn och adress

UFO-INFORMATION

**Box 9109,
580 09 Linköping**